

Modlić się wytrwale z Bogiem, który jest naszą wiarą

Wersety biblijne: Mk 11:20–24; Łk 18:1–8; Obj 8:3–5.

- I. W Ewangelii Marka 11:20–24 Pan Jezus uczył swoich uczniów modlić się przez wiarę o to, by wykonała się Boża wola zgodna z Jego ekonomią:**
- A. Kiedy ten, kto się modli, jest zespolony z Bogiem i jest z Nim jedno, Bóg staje się jego wiarą; to właśnie znaczy mieć wiarę w Boga – w. 22.
  - B. Tylko modlitwy, które wynikają z wiary, poruszają Boga; bez wiary modlitwa jest bezskuteczna – w. 23.
  - C. Wiara polega na tym, że wierzymy, iż już otrzymaliśmy to, o co prosimy – w. 24:
    - 1. W świetle Pańskich słów powinniśmy wierzyć, że już otrzymaliśmy, a nie że dopiero otrzymamy.
    - 2. Mieć nadzieję to inaczej spodziewać się czegoś w przyszłości; wierzyć to uważać, że już coś się dokonało.
    - 3. Wiara nie polega jedynie na wierzeniu, iż Bóg jest w stanie danej rzeczy dokonać albo że jej dokona, lecz także, że już jej dokonał.
  - D. Modlitwa z Ewangelii Marka 11:20–24 to modlitwa, której towarzyszy władza; modlitwa taka skierowana jest nie do Boga, lecz do „tej góry” – w. 23:
    - 1. Modlitwa, której towarzyszy władza, nie prosi Boga o to, by coś uczynił, lecz sprawuje Bożą władzę i z niej korzysta, by uporać się z problemami i z tym, co należy usunąć – Za 4:7; Mt 21:21.
    - 2. Bóg zlecił nam nakazywać to, co On sam nakazał i wydawać rozkaz temu, czemu On wydał rozkaz – 17:20.
    - 3. Modlitwa z władzą to modlitwa, w której każemy odejść temu, co stoi nam na zawadzie.
    - 4. Kościół może modlić się w taki sposób, jeżeli będzie miał pełną wiarę, będzie wolny od wątpliwości i będzie miał jasność, że to, co robi, jest w pełni zgodne z Bożą wolą – 6:10; 18:19–20.
    - 5. Modlitwa z władzą wiąże się ściśle ze zwycięzcami; każdy zwycięzca musi nauczyć się przemawiać do „tej góry” – Mk 11:23.
- II. W Ewangelii Łukasza 18:1–8 Pan Jezus powiedział uczniom przypowieść „co do tego, że zawsze powinni się modlić i nie zniechęcać się” – w. 1:**
- A. Znaczenie tej przypowieści jest głębokie, musimy też znać Boga w taki sposób, w jaki ona Go objawia – w. 7–8.
  - B. Wdowa z wersetu 3 oznacza wierzących; wierzący w Chrystusa w pewnym sensie są w obecnym wieku wdową, ponieważ z pozoru nie ma z nimi ich Męża, Chrystusa – 2 Kor 11:2.
  - C. Podobnie do wdowy z tej przypowieści (Łk 18:3), my, wierzący w Chrystusa, mamy przeciwnika – szatana, diabła, przez co potrzebujemy, by Bóg dokonał na nim pomsty:
    - 1. Przypowieść ta wskazuje na cierpienie, które na nas przychodzi od naszego przeciwnika, podczas pozornej nieobecności Pana.
    - 2. Podczas Jego pozornej nieobecności jesteśmy wdową, którą jej przeciwnik przez cały czas nęka.
  - D. Podczas gdy nasz przeciwnik nas prześladowuje, nasz Bóg wydaje się niesprawiedliwy, bo pozwala na niesprawiedliwe prześladowania Jego dzieci – 1 P 2:20; 3:14, 17; 4:13–16, 19:
    - 1. Przez stulecia tysiące szczerych i wiernych naśladowców Pana Jezusa cierpiało niesprawiedliwe prześladowania; także dziś wciąż niesprawiedliwie się traktuje wielu z nich – Obj 2:8–10.
    - 2. Nasz Bóg wydaje się niesprawiedliwy, skoro nie wkracza, by dokonać osądu i nas wybronić; z tego właśnie powodu Pan Jezus przy pomocy niesprawiedliwego sędziego obrazuje Boga, który pozornie nie robi nic dla swego prześladowanego ludu – Łk 18:2–6:

- a. Nasz Bóg jest Bogiem, który się ukrywa (Iz 45:15), jak świadczy o tym Księga Estery.
  - b. Musimy sobie uświadomić, że wszechmogący i wszechobecny Bóg, któremu służymy, ukrywa się, zwłaszcza gdy nam pomaga – J 14:26; Rz 8:26.
  - c. Nie możemy Go zobaczyć i z pozoru nic On nie robi; w rzeczywistości w ukryciu robi dla nas co niemiara – w. 28, 34; Est 4:14.
- E. Wdowa z przypowieści nieustannie przychodziła do niesprawiedliwego sędziego i prosiła go, żeby pomścił ją na jej przeciwniku; winniśmy wytrwale się o tę pomstę modlić i nie zniechęcać się – Łk 18:1, 3:
- 1. Gdy pozornie naszego Męża nie ma z nami i jesteśmy na ziemi opuszczeni niczym wdowa, nasz Bóg wydaje się chwilowo niesprawiedliwym sędzią – w. 6.
  - 2. Choć się On takim wydaje, my nadal musimy się do Niego zwracać, modlić się wytrwale i nie dawać Mu spokoju, gdyż pomści swoich wybranych, którzy „wołają do Niego dzień i noc” – w. 7–8a.
- F. Księga Objawienia 8:5 to odpowiedź na 6:9–11 i Ewangelię Łukasza 18:7–8:
- 1. Modlitwy świętych w Księdze Objawienia 8:3–4 z pewnością dotyczą osądzenia ziemi, która sprzeciwia się Bożej ekonomii.
  - 2. Boży sąd na ziemią – rzucenie na nią ognia – stanowi odpowiedź na modlitwy, które zanoszą święci i w których kadzidłem jest Chrystus – w. 3–5.
- G. „Czy jednak Syn Człowieka, gdy przyjdzie, znajdzie wiarę na ziemi?” – Łk 18:8b:
- 1. Greckie słowo oddane jako „wiara” oznacza dosłownie „tę wiarę”; wskazuje to na wytrwałą wiarę służącą wytrwałej modlitwie, taką jak wiara wdowy.
  - 2. Wiara, poprzez którą zostaliśmy zbawieni, jest początkowym etapem wiary; wiara, która wprowadziła nas w związek życia z Chrystusem jest łączącą wiarą – wiarą, która wchodzi w nas za sprawą nieustannego kontaktu, jaki mamy z Trójjedynym Bogiem, dzięki czemu możemy żyć przez Syna Bożego – Rz 1:17; Ga 2:20; J 14:19.
  - 3. Łącząca wiara jest boskim wymogiem wobec zwycięzców, aby mogli się oni spotkać z Chrystusem, gdy On w tryumfie powróci – Łk 18:8b:
    - a. Łącząca wiara to Trójjedyny Bóg, który porusza się w nas i łączy nas ze swym niezgłębionym bogactwem – Ef 3:8.
    - b. Łącząca wiara to wiara wierzących, którzy nie pokładają ufności w sobie; pokładają raczej ufność w Bogu – 2 Kor 1:9.
    - c. Gdy Pan Jezus powróci, zastanie licznych zwycięzców, którzy będą żyli przez łączącą wiarę, i uzna ich za skarby dla swego królestwa w tysiącletnim okresie swojego panowania – Łk 18:8b; Obj 20:4, 6.